

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 42506

Kl. 51 b, 3/05

Gerhard Förster

Löbau/Sa., Niemiecka Republika Demokratyczna

Wiek klawiatury pianina

Patent trwa od dnia 3 stycznia 1959 r.

Pierwszeństwo: 24 kwietnia 1958 r. (Niemiecka Republika Demokratyczna).

Gdy pianino jest w użyciu, jego klawiatura zamyka się zwykle wiekiem, które wbudowane jest w skrzynię pianina, w przybliżeniu powyżej punktu obrotu klawiszy, w sposób umożliwiający obracanie się wieku. W celu odkrycia klawiszy należy wieko klawiatury podnieść, obracając je dookoła jego osi dłuższej. Zadaniem tego wieku jest zabezpieczenie klawiszy przed stałym wpływem światła, jak również uniemożliwienie przedostawania się kurzu do skrzyni pianina.

Podniesione wieko klawiatury pianina zakrywa częściowo jego górną ramę, psując przez to architektoniczną harmonię jego widoku, do czego dziś przywiązuje się szczególniejsze znaczenie. Z tego powodu proponowano już wieko klawiatury sporządzać z przezroczystego „Fleksiglasu”, przez co widok górnej ramy pianina byłby niczym nie zakryty. Jednak „Fleksiglas” jest drogi, z biegiem zaś czasu staje się mleczny, a poza tym daje niekorzystne refleksy świetlne.

W związku z tym powstał projekt, aby wieko klawiatury pianina w ogóle usunąć, a przez to uzyskać wolny widok na klawiaturę, na tle architektonicznego obrazu skrzyni pianina. Z drugiej natomiast strony zwolennicy bardziej konserwatywnego kierunku nie chcą rezygnować z wieku klawiatury pianina.

Przedmiotem wynalazku jest konstrukcja i sposób budowania wieku klawiatury, obracającego się dookoła osi dłuższej wieku klawiatury pianina, przez co możliwe jest zarówno otwarcie klawiatury, jak i jej zamknięcie w razie potrzeby. Podnoszenie wieku odbywa się w sposób szczególnie korzystny, bo polegający na tym, że podniesione wieko nie znajduje się przed ramą górną i ta ostatnia pozostaje więc całkowicie odsłonięta.

Zgodnie z wynalazkiem stan ten uzyskuje się w taki sposób, że wieko klawiatury pianina, składające się z dwóch przegubowo ze sobą

związanych części tak jest wmontowane, że w zależności od potrzeby może ono znajdować się zarówno nad jak i pod klawiaturą. Dzięki odpowiedniemu urządzeniu (zatrask, zakrętka, zamek itp.), umieszczonemu w końcowej części wieka, może ono być utrzymane bądź w górnym, bądź w dolnym położeniu. Na skutek szczególnie celowego wykonania, końcowa część wieka będąc w położeniu górnym znajduje się pod ciśnieniem sprężyny, zaś wyskakuje samoczynnie na skutek zwolnienia się zamknięcia zabezpieczającego.

Na rysunku wynalazek jest przedstawiony w wykonaniu wzorcowym, w przekroju, w dwóch różnych położeniach. Fig. 1 przedstawia wieko w stanie zamkniętym, a fig. 2 — w stanie otwartym.

Klawisze 1 odkrywa się w sposób zwykły przez podniesienie wieka klawiatury, która zgodnie z wynalazkiem składa się z dwóch części 2 i 3; części te są wzajemnie ze sobą połączone za pomocą dwuczłonowej zawiasy 4. Wieko klawiatury 2, 3 obraca się przed klawiaturą 1 w przegubie 5 dookoła swej osi podłużnej. Przeguby 5 są umocowane w swych licach bocznych 6. Zabezpieczenie części końcowej 2 wieka klawiatury ma miejsce w położeniu górnym (fig. 1) za pomocą przegubu 7. Zamiast takiego przegubu możliwe jest oczywiście inne zabezpieczenie, jak np. zakrętka, zamek lub tp. Podobne elementy zabezpieczające są również zaprojektowane w celu umożliwienia utrzymania w dolnym położeniu (fig. 2) końcowej części wieka klawiatury 2. Część wieka 2 utrzymuje się w górnym położeniu za pomocą ciśnienia sprężyny, a po zwolnieniu zamknięcia zabezpieczającego samoczynnie wyskakuje.

Z chwilą gdy wieko klawiatury 2, 3 znajduje się w przedstawionym na fig. 1 położeniu, wówczas wieko klawiatury jest zamknięte. W celu otworzenia wieka klawiatury należy przede wszystkim część końcową 2 obrócić wy-

soko dookoła zawiasy 4, po czym obie części 2, 3 należy obrócić dookoła umieszczonej przed klawiaturą podłużnej osi przegubu 5. Takie obracanie odbywa się tak długo, dopóki część końcowa 2 wieka klawiatury nie znajdzie się pod klawiaturą, gdzie zostaje utwierdzona we właściwy sposób (fig. 2). W tym położeniu klawiatura jest otwarta, a jednocześnie znajdujące się pod nią wieko klawiatury jest niewidoczne. Wieko to znajduje się przy tym całkowicie poza obrębem ramy górnej 8, dzięki czemu jest ona dobrze widoczna. Na fig. 1 są podane liniami kreskowanymi położenia pośrednie wieka klawiatury 2, 3 podczas jego obracania.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wieko klawiatury pianina, obracające się dookoła swej osi podłużnej, znamienne tym, że składa się z dwóch przegubowo ze sobą połączonych części (2, 3) i znajdujące się przed klawiaturą (1) wieko jest w ten sposób wmontowane, że obracając się może zależnie od potrzeby znaleźć się bądź ponad, bądź pod klawiaturą (1).
2. Wieko klawiatury według zastrz. 1, znamienne tym, że część wieka (2) jest za pomocą zawiasów, przegubu, zamka itp. utrzymywana bądź w górnym, bądź w dolnym położeniu.
3. Wieko klawiatury według zastrz. 1 i 2 znamienne tym, że część wieka (2) utrzymuje się w położeniu górnym na skutek ciśnienia wywieranego przez sprężynę, zaś po zwolnieniu zamknięcia zabezpieczającego samoczynnie wyskakuje.

Gerhard Förster

Zastępca: mgr Józef Kamiński,
rzecznik patentowy

